

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ – 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86 Radom 48 368 99 08	22 553 78 21 22 553 78 22 Radom 48 368 99 18	
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ V

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sygn. akt V SA/Wa 353/16

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Marcin Etienne
ul. Kaczki Dziwaczki 9
05-092 Łomianki

DORĘCZENIE ODPISU SKARGI KASACYJNEJ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 30 czerwca 2017 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza – jako Skarżącemu - odpis skargi kasacyjnej z dnia 22 czerwca 2017 r. wniesionej przez Radę Miejską Łomianki od wyroku z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie ze skargi Marcina Etienne na decyzję Rady Miejskiej Łomianki z dnia 22 października 2015 r., nr uchwały nr XI/129/2015 w przedmiocie odrzucenia wniosku dotyczącego przeznaczenia środków z funduszu sołectkiego.

Sprawa zostanie rozpoznana na posiedzeniu niejawnym, jeżeli żadna z pozostałych stron w terminie 14 dni od doręczenia odpisu skargi kasacyjnej nie zażąda przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.). Na posiedzeniu niejawnym Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznana skargę kasacyjną w składzie trzech sędziów.

Ewa Niepra
starszy inspektor

POUCZENIE

1. Strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej, może wnieść do wojewódzkiego sądu administracyjnego odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie 14 dni od doręczenia jej odpisu skargi kasacyjnej (art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).

2. Odpowiedź na skargę kasacyjną powinna być złożona do Sądu z odpisami dla każdego z wnoszących skargę kasacyjną. Odpisem pisma jest każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczone za zgodność z oryginałem) fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.

3.W przypadku, gdy strona wnosząca skargę kasacyjną zrzekła się rozprawy, strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu skargi kasacyjnej może zażądać przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.)

Pułtusk, dnia 22 czerwca 2017 roku

Sygn. Akt V SA/Wa 353/16

**NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
w WARSZAWIE**

ul. Boduena 3/5
00 – 011 Warszawa

za pośrednictwem

**WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
w WARSZAWIE**

ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący kasacyjnie – organ:

Rada Miejska w Łomiankach

ul. Warszawska 115
05-092 Łomianki

reprezentowany przez

r. pr. Jacka Nieściora
(adres do korespondencji w stopce)

Skarżący:

Marcin Etienne
ul. Kaczki Dziwaczki 9
05-092 Łomianki

SKARGA KASACYJNA

Rady Gminy w Łomiankach od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 kwietnia 2017 roku, sygn. akt V SA/Wa 353/16, doręzonego wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi Rady Miejskiej w Łomiankach w dniu 25 maja 2017 roku.

Na podstawie art. 173 § 1 oraz art. 174 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.) (dalej jako p.p.s.a.), działając w imieniu Rady Miejskiej w Łomiankach **zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2017 roku, sygn. akt V SA/Wa 353/16.**

Zaskarżonemu wyrokowi, na podstawie art. 174 pkt 1 p.p.s.a. zarzucam:

naruszenie prawa materialnego, a to art. 101 § 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 1990 Nr 16, poz. 95 ze zmianami) oraz art. 5 ust. 2 – 4 i 5 ustawy o funduszu sołectkim (Dz.U. z 2014 r. poz. 301) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że skarżący jako

obywatel sołectwa ma interes prawny lub uprawnienie w rozumieniu w/w przepisu do zaskarżenia do sądu administracyjnego uchwały jednostki stanowiącej samorządu terytorialnego w przedmiocie odrzucenia wniosku sołectwa w sprawie przyznania środków z funduszu sołectkiego.

Mając na uwadze tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 185 § 1 p.p.s.a. **wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.**

Na podstawie art. 203 pkt 2 p.p.s.a. **wnoszę o zasądzenie od skarżącego na rzecz Rady Miejskiej w Łomiankach kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.**

Na podstawie art. 182 § 2 p.p.s.a. oświadczam, że **zrzekam się rozprawy.**

UZASADNIENIE

Mieszkaniec sołectwa Dziekanów Bajkowy, pan Marcin Etienne, złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę z dnia 1 lutego 2016 r. na uchwałę Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 22 października 2015 r. nr XI/129/2015, odrzucającą wniosek sołectwa Dziekanów Bajkowy w sprawie przyznania środków z funduszu sołectkiego na 2016 r., z powodu niespełnienia warunków określonych w art. 5 ust. 2 — 4 ustawy o funduszu sołectkim z dnia 21 lutego 2014 r. (Dz.U. 2014, poz. 301). Skarżący wnosil o stwierdzenie nieważności tej uchwały wobec naruszenia przez nią art. 5 ust. 9 ustawy o funduszu sołectkim. Podnosił równocześnie, iż Rada Miejska w Łomiankach dokonała oceny Wniosku sołectwa Dziekanów Bajkowy w zakresie warunków określonych w art. 2 ust 2, 6 i 7 ustawy o funduszu sołectkim do czego, na gruncie art. 5 ust. 9, nie była uprawniona a nadto nie wskazała jakich warunków formalnych przewidzianych w ustawie Wniosek sołectwa nie spełniał. W uzasadnieniu skargi Marcin Etienne wskazał, iż ocena wniosku sołectwa pod kątem spełnienia warunków określonych w art. 2 ust 6 i 7 ustawy o funduszu sołectkim jest możliwa, zgodnie z art. 5 ust. 11 ustawy o funduszu sołectkim, dopiero na etapie uchwalania budżetu. Zarzucił zaskarżonej uchwale brak uzasadnienia wskazującego, które z przedsięwzięć opisanych we Wniosku sołectwa nie spełniają kryteriów wskazanych w ustawie a więc nie mieszczą się w zadaniach własnych gminy, nie służą poprawie warunków życia mieszkańców czy nie są zgodne ze strategią rozwoju gminy.

W odpowiedzi z dnia 23 lutego 2016 r. na skargę Marcina Etienne Rada Miejska w Łomiankach wniosła o jej odrzucenie ewentualnie oddalenie. Zdaniem Rady Marcin Etienne nie ma legitymacji procesowej do zaskarżenia uchwały Rady Miejskiej, ponieważ nie narusza ona jego interesu prawnego lub uprawnienia w rozumieniu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym. Zdaniem Rady Miejskiej odrzucenie Wniosku sołectwa nie wymaga uzasadnienia a zarówno wójt jak i Rada Gminy na każdym etapie postępowania uprawnieni są do badania wniosków sołectw pod względem formalnym i

materialno prawnym.

Realizując uchwałę Zebrania Wiejskiego Sołectwa Dziekanów Bajkowy, Nr 07/U/2015, Sołtys złożył w dniu 16 listopada 2015 r. do Burmistrza Łomianek i Przewodniczącego Rady Miejskiej wniosek o sporządzenie uzasadnienia uchwały z dnia 22 października 2015 r., Nr XI/129/2015, w którym organ odniósłby się do każdej z 9 pozycji przedstawionych we Wniosku z dnia 16 września 2015 r.

Po otrzymaniu odpowiedzi Burmistrza Łomianek z dnia 24 listopada 2015 r., skarżący pismem z dnia 2 grudnia 2015 r. wniósł do organu Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w uchwale z dnia 22 października 2015 r., Nr XI/129/2015. W dniu 21 grudnia 2015 r. Rada Miejska w Łomiankach podjęła uchwałę Nr XIII/145/2015 „w sprawie rozpatrzenia podtrzymanego przez sołtysa wniosku sołectwa Dziekanów Bajkowy dotyczącego przeznaczenia środków funduszu sołeckiego w 2016 roku”, w której odrzuciła wniosek sołectwa z powodu niespełnienia warunków określonych w art. 2 ustawy o funduszu sołeckim. O powyższej uchwale Skarżący został poinformowany pismem Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 4 stycznia 2016 r., będącym odpowiedzią na Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w uchwale z dnia 22 października 2015 r., Nr XI/129/2015. Pismem z dnia 8 stycznia 2015 r. Marcin Etienne wniósł do organu Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w uchwale z dnia 21 grudnia 2015 r., Nr XIII/145/2015.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny sprawy WSA stwierdził, że organy jednostki samorządu terytorialnego dopuściły się w toku rozpoznawania Wniosku sołectwa Dziekanów Bajkowy w sprawie przyznania środków z funduszu sołeckiego na 2016 r. wielu nieprawidłowości wynikających z niekompetencji i naruszeń prawa. Przede wszystkim Sąd stwierdza, iż Marcin Etienne miał, w rozumieniu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, interes prawny w zaskarżeniu uchwały Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 22 października 2015 r., Nr XI/ 129/2015, odrzucającej Wniosek sołectwa Dziekanów Bajkowy w sprawie przyznania środków z funduszu sołeckiego na 2016 r. Zaskarżył on wskazaną uchwałę działając wyłącznie jako mieszkaniec sołectwa Dziekanów Bajkowy. Sąd podzielił stanowisko orzecznictwa i piśmiennictwa, które wywodzi, iż interpretacja przepisów o zaskarżaniu uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego musi uwzględniać przepisy Konstytucji RP oraz wskazuje, że członek wspólnoty samorządowej dysponuje określonymi uprawnieniami z racji samego członkostwa w tej wspólnotcie. Wykluczenie możliwości ochrony tych uprawnień przed sądem administracyjnym naruszałoby konstytucyjne prawo członka wspólnoty mieszkańców Dziekanowa Bajkowego -Marcina Etienne do sądu, które gwarantuje mu art. 45 Konstytucji RP. Sąd stwierdza także, wbrew stanowisku organu, iż uchwała jednostki samorządu terytorialnego musi zawierać uzasadnienie nie tylko formalnie, jak w rozpoznawanej sprawie, ale wyjaśniające podstawę prawną, stanowisko, motywy i argumenty organu.

Sąd podnosi, iż w rozpoznawanej sprawie organ odrzucając zaskarżoną uchwałą Wniosek sołectwa „z powodu niespełnienia warunków określonych w art. 5 ust. 2 — 4 ustawy z dnia 21 lutego 2014 r. funduszu sołeckim” w jej uzasadnieniu wskazał art. 2 ust. 6 ustawy. W ocenie Sądu Burmistrz i

Rada Miejska w Łomiankach nie tylko błędnie ocenili stan faktyczny ale też niewłaściwie interpretowali zapisy art. 5. Odrzucenie Wniosku ze wskazanego w treści uchwały powodu wymagałoby wykazania, iż Wniosek z dnia 16 września 2015 r. : nie został uchwalony przez zebranie wiejskie (art. 5 ust. 2 ufs); nie zawiera wskazania przedsięwzięć przewidzianych do realizacji na obszarze sołectwa w ramach środków zgodnych z art. 3 ust. 2 ufs (art. 5 ust. 3 ufs); został przekazany burmistrzowi celem uwzględnienia go w projekcie budżetu gminy po 30 września roku poprzedzającego rok budżetowy, którego wniosek dotyczy.

Z akt sprawy ani też z lakonicznego uzasadnienia zaskarżonej uchwały wystąpienie wskazanych zdarzeń nie wynika. Nadto uzasadnienie to odwołuje się do art. 2 ust. 6 ustawy o funduszu sołeckim, ale w najmniejszym nawet stopniu nie wyjaśnia, który i dlaczego, punkt Wniosku nie odpowiadał wymogom określonym w art. 2 ust. 6, tj. które z przedsięwzięć opisanych w nim nie mieszczą się w zadaniach własnych gminy, nie służą poprawie warunków życia mieszkańców czy nie są zgodne ze strategią rozwoju gminy.

Już samo to czyni zaskarżoną uchwałę niespójną, niekompletną i niepoddającą się merytorycznej kontroli w stopniu uzasadniającym stwierdzenie jej nieważności w oparciu o art. 147 § 1 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z treści art. 5 ust. 5 u.f.s. natomiast jednoznacznie wynika, iż podstawę do odrzucenia wniosku na tym etapie mogą stanowić jedynie przytoczone wyżej przez Sąd przesłanki z art. 5 ust. 2 — 4 ufs. W piśmie zaś z dnia 24 listopada 2015 r., będącym odpowiedzią na wniosek Sołtysa o sporządzenie uzasadnienia uchwały z dnia 22 października 2015 r., Nr XI/ 129/201, Burmistrz Łomianek przypominając, iż w dniu 19 stycznia 2015 r. Sołtys Jerzy Gregorczyk złożył do Burmistrza pismo z rezygnacją z tej funkcji - zażądał od niego wskazania podstawy prawnej do zwołania zebrania wiejskiego i dalszego pełnienia funkcji, sam zapominając, iż niezwłocznie po dojściu do niego oświadczenia woli Jerzego Gregorczyka o rezygnacji z funkcji sołtysa zobowiązany był do zwołania zebrania wiejskiego w celu podjęcia uchwały o przyjęciu rezygnacji z funkcji i wyboru jego następcy. Do czasu przyjęcia rezygnacji przez zwołane przez Burmistrza zebranie wiejskie Sołtys powinien wypełniać swoje obowiązki, co czynił.

Sąd nie podziela także stanowiska, iż Burmistrz czy Rada Gminy na każdym etapie postępowania uprawnieni są do badania wniosków sołectw pod względem formalnym i materialno prawnym a nadto uchwała Rady Miejskiej może odrzucić Wniosek wyłącznie w całości. Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 11 ufs, wniosek określony w art. 5 ust. 1 i spełniający wymogi formalne określone w art. 5 ust. 2 — 4, podlega ocenie merytorycznej dopiero na etapie uchwalania budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Wówczas Rada Miejska sprawdza, czy przedstawione w nim przedsięwzięcia spełniają wymogi określone w art. 2 ust. 6 lub 7. Pod kątem spełnienia przesłanek z art. 2 ust. 6 ufs powinno być ocenione każde ze zgłoszonych we Wniosku przedsięwzięć i ocena ta powinna znaleźć odzwierciedlenie w treści i uzasadnieniu podejmowanej przez Radę Miejską uchwały, w której ewentualnie odrzuca Wniosek jedynie co do części przedsięwzięć, nie mieszczących się w zadaniach własnych gminy, nie służących

poprawie warunków życia mieszkańców, nie zgodnych ze strategią rozwoju gminy.

Analiza przedstawionego powyżej stanu faktycznego, a przede wszystkim jego oceny prawnej, nakazuje ponownie zakwestionować istnienie po stronie skarżącego interesu prawnego lub uprawnienia w rozumieniu art. 101 § 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, a co za tym idzie legitymację skarżącego do wystąpienia ze skargą do sądu administracyjnego w niniejszej sprawie. Zawarte w uzasadnieniu wyroku stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w tym przedmiocie jest dość lakoniczne i zasadniczo wskazuje na odwołanie się do konstytucyjnego prawa i poglądu możliwie szerokiego dostępu przez obywatela do sądu. Nawet jednak najbardziej liberalne i szerokie podejście do tego konstytucyjnego prawa, nie oznacza, że jest ono nieograniczone – gdyby było inaczej Ustawodawca nie zawierałby w ustawach żadnych ograniczeń w tym zakresie. Takie jednakże istnieją, a w rozpatrywanym przypadku jest nim istnienie po stronie skarżącego uprawnienia lub interesu prawnego.

Zgodnie z definicją określoną w komentarzu do art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez interes prawny można rozumieć "przyznanie przez przepis prawa jednostce konkretnych korzyści, które można realizować w postępowaniu administracyjnym, bo orzeka się o nich przez wydanie decyzji administracyjnej. Cechami tego interesu będzie to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego" (Komentarz do art. 28 [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, prof. zw. dr hab. Barbara Adamiak, prof. zw. dr hab. Janusz Borkowski, 2016, Legalis). A zatem, jeśli danym aktem nastąpiło naruszenie takiego interesu prawnego lub uprawnienia, to osoba, której prawo lub uprawnienie zostało naruszone, może żądać usunięcia danego aktu prawnego z obrotu prawnego. Powstałe więc w tym miejscu pytanie, czy odrzucenie przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego wniosku sołectwa w przedmiocie przeznaczenia środków funduszu sołeckiego taki interes faktycznie narusza? Zdaniem skarżącego organu na pytanie to należy odpowiedzieć zdecydowanie negatywnie. Powodem takiego twierdzenia jest to, że uprawnienia jakie ewentualnie może „uzyskać” członek danego sołectwa na podstawie funduszu sołeckiego z pewnością nie mają charakteru indywidualnego i konkretnego. Zgodnie z regulacjami u.f.s. fundusz nie jest funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 885, 938 i 1646), jego środki funduszu przeznacza się na realizację przedsięwzięć, które zgłoszone we wniosku, o którym mowa w art. 5, są zadaniami własnymi gminy, służą poprawie warunków życia mieszkańców i są zgodne ze strategią rozwoju gminy, Środki funduszu mogą być również przeznaczone na pokrycie wydatków na działania zmierzające do usunięcia skutków klęski żywiołowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej. Regulacja ta w sposób oczywisty wskazuje na ogólność i powszechność realizowanych celów, a jednocześnie na brak możliwości indywidualizacji

takiego celu. Nie jest więc z samej istoty tej regulacji możliwe, aby poprzez przyjęcie i uwzględnienie funduszu sołeckiego, dany obywatel nabył indywidualne i konkretne uprawnienie lub interes prawny.

W swoim uzasadnieniu tej kwestii WSA wskazał, że członek wspólnoty samorządowej dysponuje określonymi uprawnieniami z racji samego członkostwa w tej wspólnotcie. Niewątpliwie jest to pogląd wręcz oczywisty, ale ze względu na charakter sprawy koniecznym było wskazanie katalogu tych uprawnień, a przynajmniej tych, które przedmiotowa uchwała naruszała, czego jednakże WSA nie uczynił, co też należy zrobić w tym miejscu. Analiza wniosku Sołectwa Dziekanów Bajkowy z dnia 16 września 2015 r. wskazuje na następujące cele: Doposażenie punktu rekreacyjno – sportowego; Organizacja zimowych i wiosennych zawodów sportowych; Doposażenie boiska sportowego oraz boiska do piłki nożnej; Lokalny kwartalnik; konkurs na najpiękniejszy ogród; Środki na zakup kompresora dla OSP w Łomiankach. Czy którykolwiek z w/w wskazanych celów mógł choć potencjalnie wpływać na indywidualny interes lub uprawnienie skarżącego? Odpowiedź jest w sposób jednoznaczny negatywna.

Zauważyć i podnieść należy również fakt, że interpretacja art. 101 § 1 ustawy o samorządzie gminnym, jaką prezentuje WSA w niniejszej sprawie prowadzi do przyznania obywatelowi jako członkowi danej wspólnoty np. gminy uprawnienia do kwestionowania w trybie art. 101 § 1 u.s.g. uchwały budżetowej całej jednostki samorządu terytorialnego. Skoro obywatel ma uprawnienie do kwestionowania braku realizacji określonych celów ze środków budżetowych w obrębie sołectwa (do tego bowiem faktycznie sprowadza się przedstawiona w uzasadnieniu wyroku interpretacja art. 101 § 1 u.s.g.), to dlaczego to uprawnienie miałoby nie dotyczyć budżetu całej jednostki? Brak przeznaczenia pieniędzy na budowę czy remont konkretnej drogi, budowy szkoły czy kanalizacji w sposób tożsamy przekłada się na skutki wywołane brakiem przyjęcia danego funduszu sołeckiego. W tym miejscu wyłania się z całą ostrością zagadnienie interesu prawnego jak przesłanki dla możliwości zaskarzania uchwał i nie ulega również wątpliwości, że regulacje dotyczące przeznaczenia środków budżetowych zostały pozostawione poza obrębem możliwości ich weryfikacji przez konkretnego obywatela.

Zwrócić uwagę należy również na okoliczność, iż skarżący Marcin Etienne sam, tak w składanych pismach jak i w toku rozprawy, nie potrafił w sposób przekonujący wyjaśnić kwestii swojego interesu prawnego. Odwoływał się jedynie do argumentacji opierającej się na fakcie, iż to on był inicjatorem tego wniosku i decydował o jego kształcie. Również jednak patrząc pod tym kątem na sprawę nie można uznać, że jest to stanowisko zasługujące na aprobatę, gdyż nie zmienia to faktu, że niezależnie kto był autorem wniosku o podział środków z funduszu sołeckiego i tak nie nabył w związku z tym żadnych indywidualnych i konkretnych uprawnień z tego tytułu.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

ZAŁĄCZNIKI:

odpis skargi kasacyjnej – szt.3

RADCA PRAWNY
Jarek Nieścio